

[Sønderby]

opføre dig, som du vil; vi laver en lovgivning, så du er sikret i alle ender og kanter.

Det er det, jeg mener kan komme til at koste, for vi er jo enige om, at det, som industriministeren sagde, ved samtlige betalingskort er forbrugeren, der skal betale omkostningerne. Det er derfor jeg siger, at vi kan lave en lov så kompliceret, at forbrugeren kommer til at betale mere.

Jeg siger, at jeg gerne vil have, at vi behandler sagen helt til bunds herinde, selvfølgelig, og hvis fru Lissa Mathiasen bliver ved med at stille spørgsmål, så kan vi ikke skrive betænkning.

Jeg vil også gerne have denne sag færdig, for de forhandlinger, der foregår imellem PKK og detailhandlerne, trækker i langdrag, står i stampe i den tid, vi forhandler det her, fordi parterne ikke ved, hvor meget der bliver hæftet på i denne lovgivning. Derfor er vi nødt til at gøre det færdig.

Vi må håbe, som jeg har sagt, at forhandlingerne imellem PKK og købmandsforeningerne og detailhandelen osv. ender dér, hvor vi også sikrer den lille handlende – vi har snakket om den lille forbruger. Det er det, industriministerens forslag går på. Vi må også håbe, at de ud fra debatten herinde tager fat på det andet område, de skal ordne i forhandlingerne. Gebyrpolitikken osv. ligger, som industriministeren siger i bemærkningerne, hos monopoltilsynet og banktilsynet.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er 2 ting.

Hr. Sønderby mener, at SF har det syn på pengeinstitutter, at det er nogle store, grimme nogle. Jeg vil godt sige: nej, det mener vi faktisk ikke. Egentlig har jeg stået her og forsvaret PKK i dag, for jeg synes, de juridisk har haft ret til at gøre det, de har gjort. Vi mener ikke, de er nogle store, grimme nogle. Det er ikke det, det handler om. Det er for klodset at sige sådan.

Det, det handler om, er, at vi har nogle pengeinstitutter, som vil tjene nogle penge – selvfølgelig, det er det, de er der for – og vi mener, at vi må sætte nogle bremseklodser i nogle steder, hvor vi synes det er urimeligt at de tjener mange penge. Det er det, vi siger, og det har ikke spor at gøre med, at det er nogle store, grimme nogle.

Må jeg også sige til hr. Sønderby, at det har nu ikke hidtil hindret PKK og vore pengeinstitutter i det hele taget i at gå videre i deres arbejde med at få indført disse kort, at vi diskuterer det herinde, for de har jo ikke noget at være bange for reelt. Nu har de fået lidt at være bange for i dag, for der viser sig altså et flertal, hvis ellers det kan fastholdes, for noget andet end det, industriministeren lægger op til. Da det ellers er kloge mennesker, forstår de nok også at vide at lægge i det, hvad der kan lægges i det. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er til fru Lissa Mathiasen. Nu er det altid svært at være lidt sarkastisk fra en talerstol, og det var bare lidt småsjovt sagt. Jeg er selvfølgelig glad for, at fru Lissa Mathiasen et langt stykke vej støtter en del af de ting, der ligger i SFs forslag. Men jeg kan ikke dy mig for sarkasmen, den ligger lige under overfladen hos mig. Jeg kan ikke dy mig for at sige: ja men hvis det er så dårligt, hvis der er så mange huller i SFs forslag, så undrer det mig, at det store parti socialdemokratiet, som bestemt har gjort en god indsats for at gøre opmærksom på, hvad Dankortet indebærer, ikke selv er kommet med et forslag.

Men skidt, pyt, vi skal nok finde ud af det i udvalget, håber jeg da, så der skal ikke lægges for mange sten i vejen for, at vi kan få et godt samarbejde, så vi kan lave dette så godt som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

For det første til hr. Sønderby. Jeg vil fastholde, at jo flere sager vi kan undgå i forbindelse med disse kort, jo billigere. Jo færre erstatningssager, i og med at vi får faste retningslinjer, jo billigere. Det må være i alles interesse.

Så var der udtalelsen om forhandlingerne mellem PKK og detailhandelen, som nu vil stå i stampe. Dér vil jeg sige: tværtimod. Jeg har ikke helt haft fornemmelsen af, at det har stået i stampe det sidste stykke tid. De har tværtimod forsøgt at få aftaler igennem. Jeg vil til gengæld sige, at jeg vil betragte det som en både positiv og rimelig ting, hvis det var muligt for os herinde at få den her lovgivning færdig, således at de vidste, hvilket grundlag de kunne bygge aftalerne på. Så